

Personen, die öffentlich deutsch sprechen, müssen festgenommen werden

**Woiwodschaftskomitee der polnischen.-Arbeiter-Partei („PPK“) Kattowitz,
den 2. August 1947. Abteilung-Selbstverwaltung Streng vertraulich.**

An

alle Kreis und Stadt-Komitees der PAP (PPR)

im Gebiet der Woiwodschaft Schlesien -Dombrowa.

Die Aussiedlungsaktion für Deutsche tritt in ihre Endphase. Die deutsche Masse wurde grundsätzlich entladen - ausgesiedelt, doch hat sich eine ziemlich ansehnliche Zahl von Deutschen getarnt und sich als Polen ausgegeben, wodurch sie Belege ihrer polnischen Volkszugehörigkeit erlangten. Um diese Deutschen zu entlarven und sie aus den Grenzen des polnischen Staates auszuweisen, ist eine enge Zusammenarbeit der gesamten Bevölkerung mit den Verwaltungsbehörden unerlässlich.

Um die Reste dieser geheimen Deutschen zu liquidieren, müssen wir die Partei-Aktivisten mobilisieren und zusammen mit ihnen sofortige Aktionen nach folgenden Richtlinien angehen:

1. Sich der deutschen Sprache, außer in einem notwendigen Ausnahmefall, zu bedienen, muß als Beweis der deutschen Volkszugehörigkeit angesehen werden.

Wir wollen die deutsche Sprache nicht durch Anwendung von Strafen liquidieren, weil wir damit in der Konsequenz, das Deutsche in eine tiefere konspirative Tätigkeit drängen würden.

Statt dessen, müssen wir feststellen und in Listen die Personen erfassen, die sich öffentlich oder privat der deutschen Sprache bedienen und diese, als Deutsche, aus der polnischen Gesellschaft ausschließen, das heißt, sie aus den Grenzen des polnischen Staatsgebietes ausweisen.

2. Es gehört zur Bürgerpflicht, Personen, die als Deutsche vom polnischen Repatriierungsrecht Gebrauch machten und nach Polen einwanderten, oder auch während der Jahre 1945-46 aussiedelten, die polnischen Repatriierungsmissionen irreführten und auf diese Art nach Polen eindringen, wie auch Deutsche, die sich vor der Aussiedlung versteckten, den Behörden zu melden.

3. Auch gehört es sich, Personen zu melden, die deutschen Kriegsgefangenen gegenüber Mitleid bezeigen, ihnen Fürsorge oder auch materielle Hilfe zukommen lassen. Insbesondere sollte man sich mit den Personen befassen, die Gefangenen die Flucht ermöglichen oder Fluchthilfe leisten.

4. Man sollte sich auch für den Geist der Familien und Personen interessieren, die den Deutschen gegenüber Sympathie bezeigen und unter dem Einfluß der deutschen Untergrundbewegung stehen. Diese Sympathie kommt zum Ausdruck: im Gebrauch der deutschen Sprache, im Lesen deutscher Bücher an öffentlichen Orten, der Pflege deutscher Soldatengräber, der Wahrung deutscher Aufschriften in privaten Wohnungen, auf Bildern, Wandbehängen, Verzierungen, Küchengeschirr und ähnlichem. Peinlich ist ebenfalls die Tatsache, daß polnische Familien deutsche Grabaufschriften auf den Grabsteinen ihrer nahen Toten dulden. Tatsächlich haben wir es hier mit Überresten des Deutschtums zu tun, gerade

diese stellen uns bloß und zeugen von der Verständnislosigkeit und schädlichen Teilnahmslosigkeit unseres Volkes.

In oben angeführten Fällen, hat jeder Bürger nicht nur das Recht, sondern vor allem die Pflicht, unverzüglich zu reagieren. Ein, an öffentlichem Ort deutschsprechendes Einzelwesen, ist pflichtmäßig festzunehmen und der nächstliegenden Volkspolizeiwache (posterunek MO oder ÜB) oder allgemeinen Behörden des Staatsapparates zuzuführen (Starosteien, Stadtverwaltungen).

Im Verhalten gegenüber den, in Punkt 4 beschriebenen Anzeichen, ist eine Aufklärungsaktion zu entwickeln, mit deutlichem Unterstreichen, daß diese Art von Auftreten, beziehungsweise Benehmen, der Würde eines Polen Abbruch tut.

Im Ganzen ist die Aktion so durchzuführen, daß ohne viel Aufhebens, ohne Massenversammlungen und Presseecho, höchste Effekte erzielt werden.

Jedoch die Nachricht über diese Aktion, sollte über aktive Mitglieder der Gesellschafts- und Berufsorganisationen, Betriebsräte usw. in jedes polnische Haus und zu jedem Bürger gelangen

In dieser Angelegenheit erhielten MO und UB und die allgemeinen Behörden des Staatsapparates, spezielle Verordnungen und Instruktionen.

In dieser Aktion ist ein beträchtlicher Kraftaufwand der gesamten Gesellschaft enthalten, insbesondere unserer Partei, die eine Spitzenpartei - und Führend in allen Gemeinschaftsarbeiten ist. Das Woiwodschaftskomitee der Polnischen Arbeiterpartei (KW PPR) ist überzeugt, daß die Mitglieder unserer Partei dieses Ziel hundertprozentig realisieren, für das Wohl unseres Vaterlandes. Jeder aktive Parteigenosse muß in dieser Aktion Kontrolleur sein - bei den Kreiskomitees der PPR sind Kommissionen ins Leben zu rufen, die für die Durchführung obiger Aufgabe verantwortlich sind.

In der Zeit bis zum 30. September dJ. sind uns ausführliche Informationen zu übermitteln über durchgeführte streng vertrauliche Versammlungen mit der Beschreibung der projektierten Handlungsmethoden.

Für die Ausführung oben genannter Aufgabe, mache ich die Ersten Sekretäre der Kreiskomitees verantwortlich.

Unsere Parole: Wir geben nicht eine einzige polnische Seele ab und lassen nicht einen Deutschen in Polen, soll uns führende Leitlinie bei dieser Arbeit sein.

Möge die Beseitigung der Reste des Deutschtums, die Krönung der *Tat des Schlesischen Aufständischen* sein, sowie Genugtuung für alle Polen, die für das Polentum Schlesiens litten, kämpften und starben.

Erster Sekretär des KW PPR /-/ Ochab

Osobnika mowiacego publicznie po niemiecku należy zatrzymać

Dokument przechowywany jest w Archiwum Akt Nowych (mikrofilm 2152/ 5. sygn. 295/X - 40. k. 26.27). Wojewódzki Komitet PPR Katowice, dnia 2 sierpnia 47 r. Wydział Adm. Samorządowy

Poufne!

Do Wszystkich Powiatowych i Miejskich (miast wydziel.) Komitetów PPR na terenie Woj. Śl.-Dąbrowskiego

Akcja wysiedleńcza Niemców wchodzi w końcową fazę. Masa niemiecka została zasadniczo rozładowana - wysiedlona, jednak dość poważna liczba Niemców zakonspirowawszy się, udając Polaków, uzyskuje dowody przynależności do narodowości polskiej. Aby tych Niemców ujawnić i wydalic z granic Państwa Polskiego konieczne jest współdziałanie całego społeczeństwa z władzami administracyjnymi.

W celu zlikwidowania resztek zakonspirowanych Niemców musimy zmobilizować aktywistów partyjnych i przystąpić z nimi do natychmiastowego działania według następujących wytycznych:

1/ Posługiwanie się językiem niemieckim, poza jakąś wyjątkowo usprawiedliwioną potrzebą, musi być uważane za jeden z dowodów niemieckiej przynależności narodowej. Nie chcemy likwidować języka niemieckiego przez stosowanie kar, ponieważ w konsekwencji zepchnęlibyśmy Niemczyznę do głębszej konspiracji. Musimy natomiast ustalić i ująć w ewidencję jednostki posługujące się publicznie lub prywatnie językiem niemieckim, i jako Niemców wyeliminować ze społeczeństwa polskiego - to jest wydalic z granic Rzeczypospolitej.

2/ Jednostki, które bądź to jako Niemcy przyjeżdżający do Polski na prawach polskich repatriantów bądź też jako wysiedleni w latach 1945-1946 przez wprowadzenie w błąd polskich Misji Repatriacyjnych przenikneli do kraju i Niemców ukrywających się przed wysiedleniem należy z obowiązku obywatelskiego ujawnić.

3/ Należy także ujawnić osoby darzące współczuciem niemieckich jeńców wojennych i udzielające im opieki i pomocy materialnej. Szczególnie należy się zająć osobami, które umożliwiają względnie ułatwiają jeńcom ucieczkę.

4/ Należy zainteresować się objawami sympatii dla Niemców i duchem rodzin i jednostek pozostających pod wpływem niemieckiego podziemia. Sympatia ta wyraża się używaniem języka niemieckiego, czytaniem książek niemieckich w miejscach publicznych, pielęgnowaniem grobów niemieckich żołnierzy, zachowaniem napisów niemieckich w mieszkaniach prywatnych, na obrazach, makatkach, ozdóbkach, naczyniach kuchennych itp.

Przykrym jest także fakt, że polskie rodziny tolerują niemieckie napisy na nagrobkach cmentarnych swoich bliskich zmarłych.

Faktycznie mymy do czynienia ze szczątkami Niemczyzny i one właśnie kompromitują nas i

świadczą o niezrozumiałej a szkodliwej bierności naszego społeczeństwa.

W wypadku wyżej przedstawionych każdy obywatel ma nie tylko prawo, ale przede wszystkim obowiązek natychmiastowego reagowania. Osobnika mówiącego w miejscu publicznym po niemiecku należy z obowiązku zatrzymać i odprowadzić do najbliższego posterunku MO lub UB lub władz administracji ogólnej (starostwa. Zarządy Miejskie).

W stosunku do przejawów określonych w pkt. 4 należy rozwinąć akcję uświadamiającą, z wyraźnym podkreśleniem, że tego rodzaju postępowanie, względnie zachowanie się uwłacza godności Polaka.

Całość akcji należy tak zorganizować, aby bez rozgłosu, bez masowych zebrań i echa na łamach prasy, osiągnąć największe efekty.

Wiadomość jednak o tej akcji winna dotrzeć przez aktywnych członków organizacji, społecznych, zawodowych, rad zakładowych itd. do każdego domu polskiego i do każdego obywatela.

W sprawie tej MO i UB i władze administracji ogólnej otrzymały specjalne zarządzenia i instrukcje.

W akcji tej jest poważny wysiłek całego społeczeństwa, a szczególnie naszej Partii, która jest partią przodującą i przewodniczy we wszystkich pracach społecznych. KW PPR jest przekonany, że cel przez członków naszej Partii zostanie w 100% zrealizowany, dla dobra naszej Ojczyzny. Każdy aktywny PPR-owiec musi być kontrolerem w tej akcji - przy Powiatowych Komitetach PPR należy powołać do życia Komisje, które będą odpowiedzialne za wykonanie powyższego zadania.

W terminie do dnia 30 września br. należy nam przesłać szczegółowe informacje o odbytych poufnych zebraniach z podpisem projektowanych metod działania.

I. Sekretarzy Powiatowych Komitetów czynię odpowiedzialnymi za wykonanie wyżej podanego obowiązku.

Niechaj hasło nasze: Nie oddamy ani jednej duszy polskiej i nie pozostawimy ani jednego Niemca w Polsce, będzie przewodnią wytyczną w tej pracy.

Niechaj zlikwidowanie resztek niemieczyny będzie ukoronowaniem dzieła powstańca śląskiego, będzie satysfakcją dla wszystkich Polaków, którzy za polskość Śląska cierpieli, walczyli i umierali.

I. Sekretarz KW PPR /-/ Ochab